

Samenvatting van de hoofdpunten uit de Tweede Kamerbrief Onderwijsregio's

1. Samenvoegen van regelingen en geld naar klas en school

Via een landelijk dekkend netwerk aan onderwijsregio's wordt een versnippering van regionale aanpakken tegengegaan. We gaan terug van verschillende regionale samenwerkingsverbanden naar 50 robuuste netwerken. Verschillende regelingen, met bijbehorende financiering, zijn samengevoegd. Op deze manier geven we het onderwijs via één overzichtelijke regeling ook de middelen om de gestelde ambities te realiseren. Het uitgangspunt is dat onderwijsgeld zoveel mogelijk in de klas terecht komt en niet verdwijnt in ondersteunende structuren. De middelen worden primair ingezet voor het werven, behouden en opleiden van voldoende en kwalitatief onderwijspersoneel passend bij de vraagstukken in de betreffende regio. Het teruggaan naar de voorgaande situatie is niet wenselijk, omdat dit opnieuw zal leiden tot versnippering en het uiteenvallen in veel verschillende regionale samenwerkingsverbanden met overlappende doelstellingen en bijbehorende drukte.

2. Samenwerken in solidariteit vanuit de regio

Scholen, besturen en lerarenopleidingen opereren in een complexe omgeving met verschillende uitdagingen, opdrachten en belangen. Het vraagt om over de grenzen van de eigen organisatie te werken en om een meerjarige visie en vertrouwen. Dat vergt tijd en ondersteuning en moet uiteindelijke zorgen voor meer duidelijkheid in de aanpak en bestuurlijke rust. Dat wordt ook onderstreept vanuit het onderwijsveld.

De onderwijsregio's werken vanuit een lerende aanpak, waarbij goede ideeën onderling gedeeld worden en onderwijsregio's de ruimte krijgen vorm te geven aan wat voor hén werkt. Zij kennen de regionale arbeidsmarkt immers het beste. De Realisatie-Eenheid stimuleert, ondersteunt en volgt de ontwikkelingen. Dat doen zij bijvoorbeeld via kennisdeling, het geven van cijfermatig inzicht en via kwalitatief onderzoek om te horen wat er in onderwijsregio's gaande is.

3. Het maken van een echt verschil telt

Het is belangrijk dat onderwijsregio's écht een verschil gaan maken in de aanpak van het lerarentekort en dat effecten merkbaar worden in de klas. Daarom wordt er met onderwijsregio's en landelijke partners gesproken over het maken van ambitieafspraken in de volgende subsidieregeling.

Samenwerking ontstaat niet vanzelf. Vrijblijvendheid leidt tot versnippering en ad-hoc oplossingen, terwijl het onderwijsveld aangeeft behoefte te hebben aan duidelijkheid en een aanpak gericht op de lange termijn. Waarbij een kader, en geen strakke structuur, om de krachten te bundelen gewenst is.

Onderwijsregio's zijn netwerken die ten dienste staan van scholen, hun besturen en de lerarenopleidingen. Besluiten worden genomen door de betrokken partijen zelf, op basis van gezamenlijk belang en gedeelde verantwoordelijkheid. Om dit goed te laten lopen stellen partijen een samenwerkingsovereenkomst op. Gezamenlijk zijn de partijen aan zet om de samenwerking goed vorm te geven en de middelen rechtmatig, doelmatig en effectief in te zetten. Zij hebben zelf een groot belang om ervoor te zorgen dat de middelen ten goede komen aan de klas en de leerling. De overheadkosten worden zo beperkt en efficiënt samenwerken wordt beloond.

Om te monitoren of de inspanningen ook het gewenste resultaat hebben en om te kunnen bijsturen, wordt een evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de effectiviteit van de onderwijsregio's. Hierover heb ik uw Kamer eerder geïnformeerd. Ik voer dit onderzoek uit in afstemming met de landelijke partners, die ook in de begeleidingscommissie zitten. De eerste conceptrapportage zal in juni meegestuurd worden met de brief over de lerarenstrategie.